

РЕШЕНИЕ

№ 28

гр. Нова Загора, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НОВА ЗАГОРА в публично заседание на втори април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВЛАДИМИР Й. МИНЧЕВ**

при участието на секретаря **КУНКА ИВ. МОМЧИЛОВА**
като разгледа докладваното от **ВЛАДИМИР Й. МИНЧЕВ** Административно наказателно дело № 20242220200058 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Б. М. Й. от гр. *****, чрез адв. П., против НП № 23-0306-001318 от 04.01.2024 г. издадено от началник сектор на РУ – Нова Загора към от ОДМВР Сливен, с което на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на обжалваното НП. Излагат се доводи, че настъпилото ПТП е в следствие на изпълнение на служебните задължения.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и се представлява от адв. П.. Счита, че НП е незаконосъобразно и моли съда за неговата отмяна. Позовава се на чл. 13 от НК, като заявява, че извършеното нарушение не е общественоопасно. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение, за което представя списък.

Ответникът – ОДМВ – Сливен не изпраща процесуален представител.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доводите и становищата на страните, прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното от фактическа страна:

На 01.12.2023 г. в 20:00 часа, в с. Радево, в източния край на селото Б. Й. е управлявал по земен път с посока север-юг лек автомобил Шкода „Рапид“ с регистрационен номер ****, собственост на Дирекция "УССД" – МВР.

Настъпило е ПТП като проверяващите органи са констатирани, че Й. не се е движил на такава разстояние от движещия се пред него лек автомобил Тойота „Ланд Круизер“ с регистрационен номер ****, управляван от неправопособния водач Д.М.Д., за да избегне удар в него. Автомобилът Тойота е спрял рязко, вследствие на което управлявания от Й. л.а го застига и със своята предна част се блъска в задна част на автомобила.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № 1121821 от 01.12.2023 г. за нарушение на чл. 23, ал. 1от ЗДвП, а въз основа на него било издадено и

обжалваното НП.

Настоящият съдебен състав кредитира в цялост показанията на свидетелите М., Б. и С., тъй като същите се явяват логични, последователни, вътрешнобезпротиворечиви и съответни на приобщените по делото писмени доказателства. Показанията на свидетелите са достатъчно информативни, като съдържат изчерпателна информация за елементите от състава на нарушението.

Съдът възприема в цялост приобщените по делото по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, като намира, че същите са логични, последователни, съответни и не се опровергават при преценката им, както поотделно, така и в тяхната съвкупност, като не са налице основания за дискредитиране, на който и да е от доказателствените източници, събрани в хода на административнонаказателното производство и съдебното следствие.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира за установено от правна страна следното:

Жалбата се явява процесуално допустима - същата изхожда от легитимирано лице, депозирана е в предвидения от закона преклузивен срок и срещу акт, подлежащ на обжалване.

Разгледана по същество се явява **ОСНОВАТЕЛНА**.

При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаването на наказателното постановление са спазени изискванията за форма и съдържание, както и специфичните процедурни правила, свързани с участието на свидетели, предявяване на АУАН, и сроковете за това. Същите са издадени от компетентни органи, съобразно предоставените доказателства, приложени по делото.

По отношение на приложението на материалния закон:

Разпоредбата на чл. 23, ал. 1 ЗДвП регламентира задължение на водача на пътно превозно средство да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко. Т.е. нормата въвежда правило за поведение за движение на превозните средства на такова разстояние едно от друго, което да е съобразено с всички пътни условия по начин, че дори при непредвидимо поведение на някой участник, да може да се избегне или предотврати настъпването на вредоносен резултат, в случая ПТП с материални щети. Това най-общо се формулира от закона като „спазване“ на дистанция, на определено разстояние между движещите се един зад друг автомобили.

Видно от показанията на св. С., единствения пряк очевидец на процесното ПТП, Й. е карал на голямо разстояние от автомобила, но същият просто внезапно е самокатастрофирал в дърво, поради което при преследване с голяма скорост, колкото и голяма да е дистанцията е било трудно да се предотврати катастрофиране от страна на Й.. По делото са събрани данни и доказателства за особености на пътната настилка, която е представлявала черен кален път, по който дори при голяма дистанция между двата автомобила спирането е затруднено. Това от своя страна се цени от съда като обективен фактор, който може да изключи отговорността на жалбоподателя.

Фактът, че водачът на л.а Шкода „Рapid“ е катастрофирал сочи, че на пътя е била възникнала опасност и с оглед на това, не може да се направи единствения категоричен и безспорен извод, че причината за ПТП е била неспазване на дистанция.

Предвид презумпцията за невиновност, в тежест на АНО е да докаже, че именно това е била причината за ПТП. Но при липса на данни за скорост и разстояние между автомобилите и при наличие на данни за сблъсък в дърво на предния автомобил, сериозно се разколебава изводът, направен от АНО, че неспазването на дистанция е причина за ПТП.

Основателно се явява и възражението на жалбоподателя, че извършеното от него

деяние е осъществено при условията на крайна необходимост. В този смисъл следва да се приложи нормата на чл. 8, пр. 2 от ЗАНН. В конкретния случай се касае за деяние извършено при условията на крайна необходимост, тъй като предвид текста на чл. 11 от ЗАНН по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, доколкото в този закон не се предвижда друго. В този смисъл, от една страна, в чл. 8, пр. 2 от ЗАНН е предвидено, че не е административно нарушение деянието, извършено при крайна необходимост (което се явява специалната норма), а от друга страна, общата норма, предвидена в НК е чл. 13, ал. 1, според който не е общественоопасно деянието, което е извършено от някого при крайна необходимост - за да спаси държавни или обществени интереси, както и свои или на друго лице или имотни блага от непосредствена опасност, която деецът не е могъл да избегне по друг начин, ако причинените от деянието вреди са по-малко значителни от предотвратените. Ето защо и при безспорно установената фактическа обстановка, че жалбоподателят е изпълнявал служебните си задължения за преследване на автомобил, който се е оказал, че е бил управляван от неспособен водач, както и че в него са намерени боеприпаси без надлежно разрешение за тяхното придобиване и съхранение. Със своите действия жалбоподателят е целял да опази обществен и държавен интерес, доколкото да се предотврати управлението на МПС от неспособни водители, които биха били опасност за другите участници в движението. Действията на Й. са били и в унисон с целта на ЗДвП за опазване живота и здравето на участниците в движението по пътищата.

Настоящият съдебен състав счита, че жалбоподателят Б. М. е изпълнил безупречно служебните си задължения и с риск за живота си е задържал неспособен водач, в условията на преследване и безспорно деянието е осъществено при крайна необходимост, поради което същото не се явява административно нарушение, предвид текста на чл. 8, пр. 2 от ЗАНН.

При този изход на спора и с оглед разпоредбата на чл. 63д, ал. 1, ал. 2 ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, на процесуалния представител на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 800 лева, видно от представения списък с разноски и договор за правна помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0306-001318 от 04.01.2024 г. издадено от началник сектор на РУ – Нова Загора към от ОДМВР Сливен, с което на основание чл. 179, ал. 2, пр. 2 от ЗДвП на Б. М. Й. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР Сливен да заплати на Б. М. Й. от гр. ***** сумата от 800 (осемстотин) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му пред Административен съд - Сливен по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Нова Загора: _____